

پنج شنبه 13 بهمن 10 ربیع الاول 2 فوریه

رحلت عبدالمطلب، جدّ پیامبر اسلام(ص) سال هشتم عام الفیل...

رحلت عبدالمطلب، جدّ پیامبر اسلام(ص) سال هشتم عام الفیل

هاشم بن عبد مناف، که بنی هاشم به وی منسوب می‌باشند، روزی به قصد تجارت و بازرگانی از مکه معظمه، عازم سرزمین شام شد و در میان راه، وارد یثرب گردید و در خانه عمرو بن زید، از طایفه "بنی نجّار" و از بزرگان یثرب، فرود آمد و دخترش "سلمی" را برای خویش خواستگاری کرد. عمرو بن زید، به خاطر سیادت و بزرگی هاشم، درخواست وی را پذیرفت ولیکن با او شرط نمود که هرگاه خداوند متعال، فرزندی به هاشم و سلمی عنایت نماید، وی را به یثرب آورده و در آن جا بزرگ نماید.

هاشم، شرط عمرو بن زید را پذیرفت و با دخترش سلمی ازدواج کرد. وی در بازگشت از شام، سلمی را به همراه خود به مکه برد و چندی نگذشت که سلمی حامله شد و در رحم خود وجود جنینی را احساس کرد.

هاشم، پیش از وضع حمل سلمی، بار دیگر قصد سفر بازرگانی به شام نمود و در این سفر، سلمی را به همراه خویش به یثرب برد، تا بر اساس پیمانش، کودک او در آنجا متولد شود و خود به سوی شام حرکت کرد ولی هاشم، از این سفر برنگشت و بدون این که توفیق دیدار نوزاد خویش را داشته باشد، در "غزه" (که هم اکنون یکی از شهرهای بزرگ فلسطین است) وفات نمود.

سلمی دختر عمرو بن زید، در خانه پدرش وضع حمل کرد و فرزندی پسر به دنیا آورد و نامش را "عامر" نهاد، ولیکن چون در سر نوزادش موی سفیدی داشت، وی را "شبیبه" گفتند.

سلمی، در تربیت وی تلاش فراوانی به عمل آورد و در تیزهوشی و زیرکی وی نقش ارزنده‌ای بر عهده گرفت. از آن سو، مطلب بن عبد مناف که سیادت و ریاست قریشیان مکه را بر عهده داشت و از وجود چنین فرزندی از برادرش هاشم باخبر شد، به سوی یثرب رفت و عامر را با خود به مکه برد و چون در تربیت فرزند برادرش عامر بسیار کوشید و همیشه این دو، با هم بودند، مکان برادرزاده‌اش عامر را، عبدالمطلب لقب دادند.

پس از وفات مطلب، برادرزاده‌اش عبدالمطلب به سیادت و سروری قریش نایل آمد و منصب آبرسانی و پذیرایی از حاجیان را بر عهده گرفت.

وی، در آبادی مکه و پذیرایی از زایران خانه خدا و بالا بردن مقام و منزلت قریش، تلاش فراوان نمود. یکی از فعالیت‌های فراموش نشدنی وی، حفر چاه زمزم بود.

پیش از عبدالمطلب، "طایفه خزاعه" به مکه هجوم آورده و "طایفه جرهم" را شکست دادند و آنان را به کوچ اجباری به سرزمین یمن، وادار کردند. در این واقعه، چاه زمزم، این چشمه جوشان، به دست "عمرو بن حارث جرهمی" به هنگام فرار از مکه به سوی یمن، با خاک انباشته شد و چیزی از آن به جای نماند. تا این که سال‌های بعد، عبدالمطلب به رشد و کمال رسید و به یاری فرزندش حارث، اقدام به کندن چاه زمزم نمود و بار دیگر از آن، آب زلالی جاری ساخت و اشیای قیمتی و جواهرات به دست آمده از داخل آن را، صرف تجهیز و تزیین خانه خدا کرد و یا به خانه هدیه نمود.

به هر روی، حفر مجدد چاه زمزم، اعتبار و احترام عبدالمطلب را در نزد قریش و تمامی عرب‌ها دو چندان کرد.

وی، دارای ده فرزند پسر به نام‌های: حارث، زبیر، ابوطالب، حمزه، غیداق، ضرار، مقوم، ابولهب، عباس و عبدالله و شش دختر بود.

به هر روی، زمانی حضرت محمد(ص) از آمنه بنت وهب(س) متولد شد، عبدالمطلب زنده بود و به خاطر وفات عبدالله پدر حضرت محمد(ص) پیش از تولد آن حضرت، وی قیمومیت حضرت محمد(ص) را بر عهده گرفت.

و تا زمانی که زنده بود، از او به نیکی مراقبت کرده و او را به زیبایی پرورش داد. روایت شده است که عبدالمطلب، نخستین کسی است که به "بداء" قائل شد و در قیامت با حسن پادشاهان و سیمای پیامبران مبعوث خواهد گردید.

عبدالمطلب هرگز قمار نکرد و بت‌ها را پرستش ننمود و بر دین حنیف ابراهیم(ع) پای بند و ملتزم بود و برای درک دین مبین اسلام و

پیامبری حضرت محمد(ص)، چشم انتظاری می‌کشید.

ولی از عمر با برکت فرزند زاده‌اش حضرت محمد(ص) بیش از هشت بهار نگذشته بود، که اجل عبدالمطلب فرارسید و در دهم ربیع الاول سال هشتم عام الفیل (45 سال پیش از هجرت پیامبر) در مکه معظمه بدرود حیات گفت و در همین شهر به خاک سپرده شد.

روایت است، هنگامی که مرگ وی فرا رسید، فرزندش ابوطالب را طلبید و او را درباره حضرت محمد(ص) سفارش نمود و به وی تأکید کرد، که محمد(ص) را دوست داشته باشد و با زبان، مال و دست خویش، وی را یاری کند. زیرا به زودی او سید و سرور قوم عرب خواهد شد. آن گاه دست ابوطالب را گرفت و با او در این باب، پیمان گرفت.

پس از این فرمود: مرگ بر من آسان شده است.

پس حضرت محمد(ص) را بر روی سینه خود گذاشت و گریست و به دختران خود دستور داد که برای او بگیرند و مرثیه بخوانند، زیرا می‌خواست مرثیه آنان را پیش از مرگ خود بشنود. دختران وی، هر یک در مرثیه او، قصیده‌ای گفتند و گریه و ناله کردند و عبدالمطلب پس از شنیدن آنها، به آرامی خاموش شد و روح پاکش به اعلا علیین پرواز کرد.

بدین گونه، مهتر و سرور قریش در صد و بیست سالگی و در میان غم و اندوه بازماندگان، به ویژه در اندوه و گریه فرزندزاده خردسالش حضرت محمد(ص) جان به جان آفرینان تسلیم کرد.

ازدواج حضرت محمد(ص) با خدیجه کبری(س) سال 25 عام الفیل

حضرت خدیجه، دختر خویلد بن اسد، پیش از ازدواج با رسول خدا(ص)، در آغاز با "عتیق بن عائذ" ازدواج کرد و از او دارای فرزندی به نام "جاریه" شد و پس از مرگ عتیق، با "ابوهاله بن منذر اسدی" ازدواج نمود و از او نیز دارای فرزندی به نام "هند بن ابی هاله" شد. پس از مرگ ابوهاله، خدیجه بنت خویلد از دارایی‌های خویش و دارایی‌های شوهران گذشته‌اش، اقدام به سرمایه‌گذاری تجاری و اقتصادی کرد و در این راه، دارایی‌های خود را به مضاربه داد و ثروت زیادی به دست آورد و از توانگران و ثروتمندان معروف عرب شد. آن چنان که نقل شد، تعداد هشتاد هزار شتر، کالاهای بازرگانی کاروان‌های او را جابجا می‌کردند.

بزرگان قریش و ثروتمندان عرب، تمایل زیادی به ازدواج با وی نمودند. از جمله، "عقبه بن الی معیط"، "ابوجهل" و "ابوسفیان" از وی خواستگاری نمودند، ولی وی، همه آنان را پاسخ منفی داد و دست ردّ به سینه شان زد و هیچ تمایلی به ازدواج دیگر از خود نشان نداد. اما از روزی که حضرت محمد(ص) با پیشنهاد عمویش حضرت ابوطالب(ع)، حاضر شد که با خدیجه بنت خویلد پیمانی بسته و از مقداری از دارایی‌های وی به شرط مضاربه تجارت کند، قضایا دگرگون شد و خدیجه برای ادامه زندگی خویش، راه دیگری برگزید. حضرت محمد(ص) با دارایی خدیجه و به همراه دو تن از غلامان وی، اقدام به سفر بازرگانی به سرزمین شام نمود و در این سفر، خرید و فروش خوبی به عمل آورد و سود فراوانی به دست آورد و همه آن‌ها را پس از بازگشت به مکه، تحویل خدیجه نمود و تنها به سهم خویش قناعت کرد.

خدیجه، که از امانت داری امین قریش و صفا و صمیمیت وی به وجد آمده و خوش رفتاری و خوش اخلاقی وی را از دو غلام خویش شنیده بود، مبهوت رفتار و کردار حضرت محمد(ص) گردید و عشق وی را در قلب خویش زنده کرد.

از آن سو، حضرت محمد(ص) به سنینی رسیده بود که می‌بایست ازدواج می‌کرد و عمویش "حضرت ابوطالب(ع)" و همسر عمویش "حضرت فاطمه بنت اسد(س)" در پی یافتن همسری شایسته برای او بودند.

خدیجه(س) که از تصمیم آنها با خبر شده بود "نفیسه دختر علی" را به نزد پیامبر(ص) فرستاد و عشق و علاقه خویش نسبت به آن حضرت و آمادگی ازدواج با وی را ابراز نمود.

پیامبر اکرم(ص) با عمویش ابوطالب(ع) در این باره مشورت کرد و همگی از آن استقبال کردند.

بدین منظور، ابوطالب(ع) به همراه تعدادی از بزرگان بنی هاشم به نزد "خویلد بن اسد" و به روایتی نزد "ورقه بن نوفل" عموی خدیجه رفت و خدیجه را برای حضرت محمد(ص) خواستگاری کردند.

درخواست آنان از سوی خدیجه و عمویش پذیرفته شد و عقد نکاح آن دو جاری شد و مهریه خدیجه، چهار صد دینار تعیین گردید که خود وی، آن را ضامن شد. بدین ترتیب در دهم ربیع الاول، سال 25 عام الفیل (28 سال پیش از هجرت) ازدواج آن دو بزرگوار برگزار شد.

خدیجه به هنگام ازدواج با رسول خدا(ص)، چهل ساله بود و پیامبر(ص)، بیست و پنج ساله.

خدیجه کبری(س) در خانه پیامبر(ص) دارای شش فرزند شد که عبارتند از: قاسم، عبدالله، رقیه، زینب، ام کلثوم و فاطمه زهرا (سلام الله علیهم اجمعین) که تمام آنها، جز فاطمه زهرا(س) پیش از بعثت پیامبر(ص) به دنیا آمده بودند و تنها فاطمه(س) پس از بعثت به دنیا آمد و خیر کثیری برای عالمیان شد.

درگذشت « ابن قولویه « از بزرگان فقه و حدیث در سال 368 هجری قمری

« ابن قولویه « از بزرگان فقه و حدیث در سال 368 هجری قمری در بغداد درگذشت. وی درمحل بزرگانی چون شیخ کلینی و شیخ مفید شاگردی کرد و سرانجام خود در ردیف علمای فقه و حدیث قرار گرفت از تالیفات متعدد ابن قولویه کامل الزیاره را می توان نام برد.

درگذشت « راضی بالله « از خلفای عباسی در سال 329 هجری قمری

« راضی بالله « از خلفای عباسی در سال 329 هجری قمری از دنیا رفت وی برخلاف دیگر خلفای خاندان عباسی خوش رفتار بود و اهل شعر و ادب بشمار می رفت اومی کوشید که رفتار ظالمانه پدران خود را جبران کند و بدین منظور فدک را به صاحبان اصلی آن یعنی اهل بیت بازگرداند.

درگذشت « آلب ارسلان « از حاکمان سلسله سلجوقی در سال 465 هجری قمری

« آلب ارسلان « از حاکمان سلسله سلجوقی در سال 465 هجری قمری جان خود را از دست داد او بعد از مرگ پدر در سال 451 هجری قمری به حکومت بلخ دست یافت و سرانجام با یاری خواجه نظام الملک به سلطنت رسید آلب ارسلان بعد از تسلط بر اوضاع داخلی به توسعه قلمرو خویش پرداخت و تا ارمنستان و آسیای صغیر نیز پیش رفت و بعد از بند کشیدن رومانوس قیصر روم شرقی عازم بخارا و سمرقند شد او دراین زمان پس از زعبور از رود جیحون کشته شد.

درگذشت آیت الله حاج شیخ محمد روحانی کرمانی در سال 1371 هجری شمسی

آیت الله حاج شیخ محمد روحانی کرمانی فقیه عالیقدر در سال 1371 هجری شمسی درگذشت. ایشان از مدرسان طراز اول حوزه‌های علمیه قم و کرمان بود و عارفی وارسته و مجتهدی کامل بشمار می رفت. آیت الله روحانی کرمانی از آگاهان مسائل سیاسی- اجتماعی عصر بود و مبارزه با رژیم طاغوت و برقرار کردن نظام اسلامی را بزرگترین هدف زندگی خویش قرار داده بود.

درگذشت آیت الله سید مجتهد الدین قاضی امام جمعه دزفول در سال 1364 هجری شمسی

آیت الله سید مجتهد الدین قاضی امام جمعه دزفول دارفانی در سال 1364 هجری شمسی را وداع گفت. آیت الله قاضی در کنار آموزش طلاب در حوزه علمیه در مبارزه با رژیم طاغوت انسانی فعال و پیشرو بود. وی در نهضت امام خمینی همواره از روحانیان پیشتاز بود و برای پیروزی انقلاب اسلامی بویژه در شهردزفول فعالیت و مجاهدت بسیار کرد.

سخنرانی مهم و سرنوشت ساز حضرت امام خمینی(ره) در بهشت زهرا در سال 1357 هجری شمسی

سخنرانی مهم و سرنوشت ساز حضرت امام خمینی(ره) رهبر فقید انقلاب اسلامی در بهشت زهرا در سال 1357 هجری شمسی واکنش‌های مختلف رئیس‌ان کشورهای منطقه و غرب را در پی داشت. کشورهایی که در مصالح ایران خود را ذینفع می‌دانستند سخنان امام را مخالف منافع خود خواندند و ورودیشان را به ایران سقوط حتمی نظام شاهنشاهی قلمداد کردند. سخنگوی وزارت امور خارجه آمریکا، بیانات اما را ضد امریکایی خواند. همچنین دولت رژیم اشغالگر قدس از بازگشت رهبران انقلاب اسلامی ایران ابراز نگرانی کرد زیرا پس از این دولت انقلابی ایران را قدرتی در مقابل خودی دید. خبرگزاری تاس اعلام کرد که بازگشت حضرت امام مسیر مبارزه را در ایران وارد مرحله سرنوشت سازی کرده است. نخست وزیر غیرقانونی ایران که خود را در مقابل رهبری امام و نفوذ ایشان در میان مردم خلع سلاح شده می‌دید اظهار داشت که همچون گذشته مشتاق ملاقات با حضرت اما است زیرا در حال حاضر همه چیز بسته به نظرایشان است. در همین روز حضرت امام در بیانات مسبوطشان در جمع روحانیان فرمودند "جنایاتی که سلسله پهلوی در جامعه ما کرد شاید هیچ جنایتی بالاتر از این جنایت نبود که نیروهای فعال انسانی ما را از بین بردند یا فعالیت آنها را خنثی کردند و برای مدتهای زیادی آنها را که باید به این امت خدمت کنند مثل علمای اعلام و اشخاص روشنفکرانها را در زندان بردند....".

درگذشت جان دالتون از علمای شیمی و فیزیک در سال 1844 میلادی

جان دالتون از علمای شیمی و فیزیک در سال 1844 میلادی درگذشت. دالتون در زمینه ترکیب گازها تحقیقات گسترده‌ای انجام داد و در خصوص تجزیه رنگها آزمایشهای متعددی کرد. اصول مربوط به ترکیب گازها در علم فیزیک و مطالعات و مشاهدات منفی درباره رنگها و تجزیه و ترکیب آنها از دیگر ابداعات دالتون است.

درگذشت دیمیتری ایوانوویچ مندلیف دانشمند و شیمیدان روسی در سال 1907 میلادی

دیمیتری ایوانوویچ مندلیف دانشمند و شیمیدان روسی در سال 1907 میلادی در 74 سالگی بدرود حیات گفت. از آثار مهم مندلیف جدول تناوبی عناصر است که وی در این جدول فلزات و شبه فلزات شناخته شده تا زمان خودش را در مکانهای معین جای داده بود. مندلیف همچنین مکانهای شخصی از جدول را برای عناصری که در آینده شناخته خواهند شد معین کرده بود. گفتنی است که دانشمندان بعد از مندلیف به پاس قدردانی از وی صدویکمین عنصر این جدول را بنام او مندلیف نامیدند.